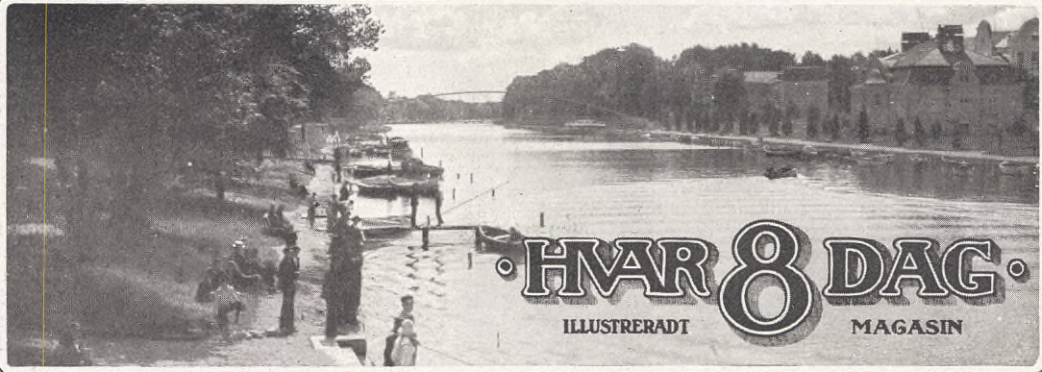

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

LIDKÖPING. — FOTO. OLSSON & HAMMARQVIST, GÖTEBORG.

22:DRÄ ÅRG.

DEN 5 JUNI 1921

N:o 36

Foto. Florman, Stockholm.

Kliche: Ooes Ritbyrå & Klicheanstalt, Gbg.

Osbe Hägerström

EBBE LIEBERATH.

TILL PORTPÅTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Dagen efter midsommardagen fyller den svenska scoutrörelsens grundläggare och allt framgent främsta kraft, major Ebbe Lieberath i Stockholm, femtio år.

Ebbe Harald Lieberath är född i Malmö den 25 juni 1871, son till sedermera överinspektoren vid tullverket Wilhelm Victor Lieberath och hans maka Milda Juliana Hedvig Kindgren. Fädernesläkten är tysk och härstammar från Mecklenburg-Schwerin, men medlemmar av den voro redan i mitten av 1600-talet bosatta i Ystad och sedermera återfinns man ej sällan namnet både i ecklesiastik-, justitie- och landstaten. Efter att år 1891 ha avlagt mogenhetsexamen vid högre latinläroverket i Göteborg, dit hans fader under tiden vunnit befordran, ägnade sig Ebbe Lieberath åt den militära banan. Efter att samma år han blivit student ha vunnit inträde som volontär vid Västgöta regemente genomgick han först infanterivolontärskolan å Karlsborg och därefter krigsskolan å Karlberg och utnämndes 1894 till underlöjtnant, blev 1896 löjtnant av andra och 1901 av första klass vid samma regemente. År 1902 kommenderades han som elev vid infanteriskjutskolan, år 1903 som repetitör och åren 1904—06 som andre lärare vid praktiska kursen vid samma skola. Vintern 1905—06 tjänstgjorde han även såsom befäl och lärare vid tredje arméfördelningens underofficersskola å Karlsborg. År 1906 befordrades han därpå till kapten samt överfördes slutligen 1918 till reserven och utnämndes till major i armén.

Ehuru en skicklig och intresserad militär är det emellertid i första rummet som främjare av vår ungdoms fysiska fostran Lieberath har förvärvat sig en plats bland sin samtids bemärkta män. Åren 1896—99 hade han genomgått gymnastiska centralinstitutet och började därefter tjänstgöra än som ledare av militärövningarna, än som vikarierande och biträdande gymnastiklärare vid Göteborgs latinläroverk, tills han slutligen år 1902 utnämndes till ordinarie gymnastiklärare vid Göteborgs östra realskola och tre år senare vid det nämnda läroverket. Om det sätt, varpå han förstod fullgöra detta lärarekall, kan man erhålla det bästa vittnesbördet genom att slå upp rektorns avskedshälsning till honom vid hans avgång i läroverkets årsberättelse för läsåret 1917—18. "I major Lieberath", heter det här, "har läroverket förlorat en idealisk gymnastiklärare, som med vinnande personliga egenskaper och framstående duglighet förenat en enastående förmåga att entusiasmera ungdomen och att med sin käcka manlighet och nobla personlighet locka fram dess bästa egenskaper. Tyvärr har han de senare åren endast givit gästroller vid läroverket, då han åtnjutit så gott som permanent tjänstledighet för krigstjänstgöring. Läroverket hade hoppats, att major Lieberath skulle draga med ungdomen in i de nya präktiga lokaler, vilka han själv med aldrig svikande intresse planlagt, och där länge fortsätta sin gagnande verksamhet. Då nu så icke blivit fallet, bringar läroverket honom sitt tack för tid som varit och tillönskar honom framgång och tillfredsställelse i hans nya verksamhet".

Den nya verksamhet, varåt Lieberath vid sin avgång som officer och gymnastiklärare beslutit helt ägna sig, var scoutchefens och sålunda egentligen icke ny. Allt sedan scoutrörelsen år 1909 införts i vårt land hade Lieberath varit dess ledande kraft.

Det var som bekant den fräjdade engelske generalen, sir Robert Baden Powell, som med stöd av sina erfarenheter från det lägerliv för pojkar, som av gammalt i mindre skala pläгат anordnas i England och Nordamerika, gav första upphovet till the boy-scout movement. Som kommandant i Mafeking i Sydafrika

organiserade han under dess sju månader långa belägring under boerkriget en liten ordonnanskår av stadens pojkar, vilken gjorde den stridande styrkan stora tjänster. Med ömmande hjärta för storstädernas försummade ungdom och med Mafekings småpojkar i minnet grep han sig vid hemkomsten några år efter kriget an med organiserandet av några patruller boy-scouts. Lika hemmastadd i pojksinnets egenheter som i krigaryrket, förstod han linna en medelväg mellan allvar och lek, som slutligen ledde längre än han själv vågat drömma om. Den gamla bortglömda riddar-eden och riddarlagen gjorde han till pojkarne hederskodex. Självt ledde han deras övningar och lyckades rycka dem med sig som sannolikt ingen. I augusti 1908 startade han på allvar "the boy-scout movement" över hela England och redan året därpå spred den sig över större delen av kontinenten. Här i Sverige blev rörelsen mera allmänt känd på hösten 1909 särskilt genom journalisten Gustaf Hellström och samtidigt tog Lieberath initiativet till de första pojksammanslutningarna här; de första patrullerna i Göteborg färdigorganiserades i november samma år. I januari 1910 var Sveriges första scoutkår, "riddarpojkarna" i Göteborg, färdigbildad. Samtidigt utkom "Scouting for boys" i svensk översättning av Lieberath. I februari samma år bildades även i huvudstaden ett antal mindre grupper, men först i början av 1911 organiserades Stockholms scoutkår. Under tiden hade förordet från Göteborg vunnit efterföljd lite varstades, varjämte K. F. U. M. upptagit scoutverksamhet på sitt program. Den 27 nov. 1911 sammanträdde kärkvartaren från Stockholm och Göteborg i den senare staden och utfärdade en inbjudan till en allmän scoutkongress i Stockholm för bildandet av ett scoutförbund. Detta kom också till stånd den 3 januari 1912. Vid kongressen voro redan då representerade icke mindre än 38 kårer med sammanlagt omkring 7,000 scouter. År 1913 igångsattes än vidare sjöscoutverksamhet. I allt detta var Lieberath den ledande själen och framför allt har han låtit sig angeläget vara att utarbeta erforderliga handledningar och instruktioner, vilka visat sig på ett förträffligt sätt fylla sitt ändamål. Att scoutrörelsen i vårt land utvecklat sig till en fast rationell institution, som redan utövat sin fostrande inflytelse i fysiskt och moraliskt hänseende på tiotusentals svenska pojkar, är till allra största delen Lieberaths förtjänst och därför står också vårt folk till honom i den allra största tacksamhetsskuld.

Det intresse Lieberath ägnat scoutrörelsen har icke hindrat honom att tillika skänka gymnastiken sitt värdefulla stöd. Under sin Göteborgsvistelse tog han bl. a. livlig del i det där framgångsrikt verksamma Lingförbundet, som har till uppgift att sprida vår nationella gymnastiks välsignelser till om möjligt alla samhällsklasser. Vid Olympiska spelen i Stockholm 1912 utsågs han till ledare för den där uppträdande, överlägset segrande svenska gymnastikgruppen. Han har även varit styrelseledamot i Svenska gymnastikförbundet. När k. m. t. år 1910 tillsatte en kommitté för utarbetande av förslag till gymnastiska centralinstitutets omorganisation, var Lieberath en av de sakkunnige, som anlätades för utredningsarbetet.

Det bör tillägas, att Lieberath förvärvat sig ett namn även som lycklig författare till pojkböcker, en litteraturgren, som för bevarandet av folkets sundhet är betydelsefullare än kanske flertalet föreställer sig.

Sedan år 1900 är Lieberath i äktenskap förenad med Hulda Anna Augusta Munck av Fulkila, dotter av kaptenen vid Flottan B. E. S. E. Munck av Fulkila och hans maka Gerda Pettersson.

Den stora händelsen är förbi. Av *Rabindranath Tagores* besök i Sverige kvarstår nu endast ett minne, men ett mäktigt och varaktigt sådant. Lik en främmande Österns apostel har han beträtt den västerländska jorden för att där utså de tankar och drömmar som helt uppfylla hans egen ideella diktarande: alla folks förbrödning, människokärlekens återinträde som segrande makt på jorden.

Till Stockholm anlände diktaren via Malmö den 24 maj. Resan genom Sveriges bygder fyllde honom med den djupaste beundran. I stilla hänryckning vid sitt kupéfönster beskådade han den för honom nya och växlande svenska naturen, som han fann underbar, bedårande skön. Vid ankomsten till huvustaden mottogs han å Svenska Akademiens vägnar av d:r Erik Axel Karlfeldt samt av sin svenske förläggare herr Torsten Laurin, grevinnorna Fanny Wilamowitz Moellendorff och Alice Trolle, författarinnan fröken Fia Öhman, den första som till den långväga resenären fick överrätta en buket av sommarens förstlingsblomster. Särskilt angenämt berörd syntes diktaren vara över den fina uppmärksamhet som visades honom vid ankomsten till Grand Hotel, där en barnkörs ljusa röster hälsade honom med avsjungandet av en svensk folkvisa.

Den indiska Nobelpristagarens ankomst till Sverige utgjorde dagens stora, länge motsedda händelse och uppvaktningarna av prästmän och enskilda torde redan första dagen ha gått upp till ett halvt hundratal. Diktarens egen första officiella uppvaktning gällde konungen, som med utomordentlig älskvardhet och intresse underhöll sig med den berömde främlingen.

De största förväntningarna samlade sig emellertid kring Tagores föredrag — det första hållet på inbjudan av Publicistklubben inför en till sista plats fullsatt salong i Auditorium, det andra det stora sedan 8 år tillbaka uppskjutna stora Nobelprisföredraget, hållet å Läkaresällskapets lokal den 26 maj samt slutligen det sista å Auditorium den 27 maj, för vilket intresset varit så oerhört att varenda biljett slutsålts på 1½ timma.

Genom dessa föredrag skulle en hel del av den stora allmänhet, som stod främmande för hans diktning få lära känna mannen — den stora märkliga personligheten och hans tankar. Vad som isynnerhet frapperat i Tagores hela offentliga framträdande är dess absoluta frigjordhet från all officiell prägel. Hans tal ljud såsom han själv så slående betecknat det lik "en ropande röst i öknen" — en röst direkt ur ett ensamt människohjärta, som intet fruktar, men älskar allt. Hans älsklingsstanke om Västerns och Österns förening på idealens och det mänskliga broder-

5 Juni 1921 Lösnummer 35 öre
HVAR 8 DAG
• ILLUSTR. • • MAGASIN •

OMSLAGSVIGNETT TILL FÖRELIGGANDE N:R 36.
I grön dubbeltonfärg.

En ovanligt levande bild från Göteborgs Trädgårdsförening, den i sig själv så vackra, storartade anläggning vilken, skött med en även ur saksynpunkt utomordentlig skicklighet och kunnighet i alla detaljer — från de rika växthusen till gräsmattorna — utgör en av Göteborgs populäraste platser och den sommarfagra parkstadens stolthet. — Fotograferad av teknologen Janne Bolinder, Göteborg. Kliché: Goës, Gbg.

skapets mark bildade kärnan i hans första föredrag, och berördes även i de andra.

För oss, barn av den västerländska kulturen och civilisationen, blev det av utomordentligt stort intresse att lära känna hur en främling av Tagores universella mått uppiattat Västerlandets förhållanden. Detta i så mycket högre grad som den rundresa diktaren nu företagit genom Amerika och Europa utestutande haft till syftmål att studera de företeelser som närmast bestämma länders och nationers lycka och fullkomning. Han dölde ej att Västerlandet i detta fall vid sidan av många förhoppningar givit honom många missräkningar. Han hade ännu ej i Västern fullfört de ridderlighetens idéer, som ensamma kunna fullkomna vårt släkte. Med glädje hade han mött självuppföringens anda, martyrandan i Västerlandet, men det smärtade honom att även finna andra, icke ideala mönster som ledande för europeisk uppfattning. Österlandet frågar sig även ofta om Västerlandets makt kan vara eftersträfvärd, denna

makt, som slår, men ej helar, som underskriver fredstraktat, men ej skapar fred. Västerlandet har fått makten på jorden liksom lagd i sina händer, men den begagnar sig icke därav som av en skapande makt. Tal, som mer än de flesta österlänningar lärt känna Västern visste att både folk och individer där blivit indragna i slaveri i många avseenden och att deras tankar och frihet blivit fångslade. Betingelsen för allt liv, all utveckling, all lycka håller där på att dö ut.

Det enastående och med andlös uppmärksamhet åhörda föredraget, som efteråt framfördes i en synnerligen väl och koncist sammanfattad tolkning av grevinnan Wilamowitz-Moellendorff, avslutades med en varning till Västerlandet att undfly den hotande faran och med en erinran om hur de två stora profeter som gått genom världen — Buddha Österlandets profet och Kristus Västerlandets, båda varit kärlekens förkunnare.

Intressanta voro även de uttalanden Tagore i detta sammanhang gjorde om de större och mindre nationerna. Under alla interjuver har diktaren iakttagit en viss förbehållsamhet i fråga om de länder han besökt. Att de stora världsstäderna med sitt larm icke skola ha mycket att säga den som är genomträngd av den stilla, hela väsendet uppfyllande känslan av broderskap och vars främsta sentens lyder: min broders lycka är också min och vad som skadar min broder skadar också mig, är förklarligt. Därför verkade det även som en själens förfriskning på Tagore att från Amerika komma till de mindre länderna — Holland, Danmark, Sverige. Till Sverige, "landet som är det enda som skänker pris åt skalder" och till vilket

TAGORES ANKOMST TILL STOCKHOLM.

Pressfoto.

han näst till eget hemland känner sig stå i den största förpliktelsen, hade han kommit med de högsta förväntningar.

Utomordentligt fångslande var att höra dikta'en under Nobelprisföredraget skildra hur han erhållit underrättelsen om att han erhållit Nobelpriset. Med det upplevda intensiva stämning rekapitulerade han erinringen från denna oförglömliga afton vid Shantiniketan, då ett telegram från hans engelske för-

Forts. å sid. 575.

Foto. Hård, Sthlm.

Klick: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre, Sthlm.—Gbp.

Överst. ANKOMSTEN TILL STOCKHOLM DEN 24 MAJ. Vid skaldens sida författarinnan fröken Fia Öhman. — Nederst: HUVUDSTADENS ENTUSIASTISKA MOTTAGANDE av den store indiske skalden.

HOVRÄTTEN ÖVER SKÅNE OCH BLEKINGE FIRAR 100-ÅRSJUBILEUM.

Foto. Källner, Malmö. Etiskt: Göta Rättshäls. a. Källnerbild. Göt.

HOVRÄTTENS LEDAMÖTER OCH GÄSTER VID JUBILEI HÖGTIDLIGHETEN DEN 24 MAJ. Vi namnteckna: 1 statsrådet Dahlberg, 2 presidenten Hasselrot, 3 presidenten Westring, 4 justitierådet Petrin, 5 justitierådet Borgström, 6 hovrättsrådet Kallenberg, 7 f. d. borgmästare Skytte, 8 häradsh. f. d. justitie- och militieomb-mannen Östergren, 9 häradsh. f. d. revisionssekr. frjh. Cederström, 10 häradsh. f. d. revisionssekr. Ohman, 11 stätssekreteraren Hasselrot, 12 rådmannen A. Danil, 13 häradsh. f. d. revisionssekr. E. Lidenberg, 14 häradsh. Swenander, 15 jur. doktor Heenskog, 16 häradsh. f. d. revisionssekr. Håkanson, 17 hovrättsrådet Samuelson, 18 borgmästaren Münch av Rosenschöld, 19 häradsh. Ursell, 20 häradshöv. F. Ahlgren, 21 häradsh. Uggla, 22 häradsh. f. d. revisionssekr. C. Ahlgren, 23 ministerpresidenten Rodhe, 24 häradsh. H. Edling, 25 hovrättsrådet Schariau, 26 häradsh. f. d. revisionssekr. Warmark, 27 Revisionssekr. Schlüter, 28 borgmästaren Bååth, 29 hovrättsrådet Beskow, 30 häradsh. för. statsrådet Petrin, 31, 32, 33 borgmästarna Brink, Schreitler, Brodén, 34 hovrättsrådet Ehrenborg, 35 hovrättsrådet frjh. Hämmerholm. — Text å sid. 576.

T. RIKSFÖRENINGEN FÖR SVENSKHETENS BEVÄRANDE I UTlandet håller ett betydelsefullt möte i Göteborg den 23 maj. Styrelsens sammanträdde: Fr. v. Arklitekt R. Stern, Dir. A. Gårde, stadsrevisor A. Ramm, direktör A. H. Lagergren, direktör C. J. Ekman, skeppsredare Dan Broström, ordf., professor V. Lundström, sekr., dr R. Wijk, konsul H. Strömberg, fil. dr E. Hagg, redaktör R. A. Fleege. — Foto. Allarås, Gbg. — Etiskt: Göta, Gbg. — Text å sid. 576.

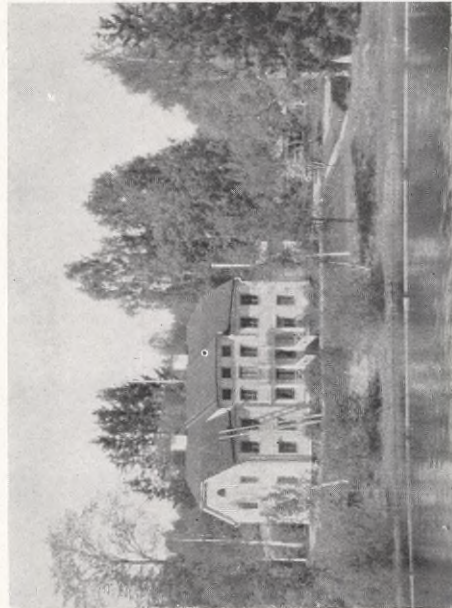

Foto. *Bohman, Lund.*

DANSKA FÖRENINGEN NORDENS BESÖK I LUND DEN 28 MAJ.

Den danska föreningen *Norden* avlade den 28 maj jämte gäster ett besök i Malmö, Lund och Bjerred på inbjudan av den sydsvenska kretsen av sin svenska systerförening. Vid ankomsten hälsades gästerna av en fast-kommitté med landshövding R. de la Gardie i spetsen. Bland de danska inbjudna märktes särskilt ordf. i den danska föreningen Norden, generaldirektör Koloed samt två av Köpenhamns borgmästare. Det för deltagarna utomordentligt angenäma besöket kvarlämnade de bästa minnen.

Klicka: *Görs Bildbyrå & Klubbhandl., Öga.*

Amatörfotos. *E. G. Ivarin, Avesta.*
Klicka: *Görs Bildbyrå & Klubbhandl., Öga.*
TILL 400-ÅRSMINNET AV SLAGET VID BRUNNBÄCK DEN 5 JUNI. Brunnbäck gård, tillhörig intendenten där Erik Wettergren, samt den 1866 resta minnesstenen.
Text å sid. 567.

T. v.: EN VACKER BILD FRÅN ILLUMINATIONEN I STOCKHOLM DEN 21 MAJ UNDER RÖDA-KORSVECKAN.

Amatörfoto. — Klicka: *Dampf, Sjöfvarvare.*

Foto Rylander, Jönköping.

NORDISKA TURISTTRAFIK-FÖRBUNDETS KONGRESS I JÖNKÖPING

Kliche: Bengt Silfversparre.

Vi namnteckna: Landshövdingarne Petersson (1) och Ekman (2), f. d. överståthållaren Ramstedt (3), överdirektör Flodin (4) byråchef Ahlberg (5), direktörerna H. Karnell (6) och E. Nylander (7), redaktör G. Åsbrink (8), majoren friherre E. Akerhielm (överst, 9) kammarherre C. Lagerberg (10).

Fyrahundraårsminnet av slaget vid Brunnbäcks färja kommer den 5 juni att högtidligen firas i den sällsynt natursköna Folkarebygden uppe vid Dalälven. Jubiléet ansluter till det historiskt bekanta s. k. pilgrikriget under befrielsekriget, då 6,000 av Gustaf Wasas dalkarlar med framgång försvarade sig mot danskarnes anfall. Högtidstalet vid fästligheterna hålles av d:r Erik Axel Karlfeldt. Våra bilder från den minnesrika platsen visa den vackert vid Dalälven belägna Brunnbäcks gård, tillhörig intendenten vid Nationalmuseum Erik Wettergren samt den år 1896 resta minnesstenen, som bär följande inskription: "För Sveriges frihet, för hem och fosterland kämpade och segrade dalmännen här 1521. Minnesgoda landsmän reste stenen 1896".

Svenska Turisttrafikförbundets kongress i Jönköping den 27—28 maj under orlöfrandeskap av landshövding Fredrik Petersson hade samlat ett 100-tal deltagare, varibland märktes ett antal framstående representanter från Danmark och Norge. Från Göteborg framlades en inbjudan om deltagande i en planerad turisttrafikutställning i Göteborg i samband med den stora jubileumsutställningen 1923. Programmet upptog i övrigt föredrag över turisttrafiken berörande frågor av friherre Erik Akerhielm, direktör G. Åsbrink och fil. d:r Otto Flodin, en intressant fotografisk utställning samt utflykter till Jönköpings natursköna omnejd.

*

Ett svenskt järnvägstjänstemannamöte ägde den 23 maj rum i Sassnitz, därvid närmare ett tvåhundralet järnvägsmän, stinsar och stationsskrivare vid olika privatbanor från alla delar av Sverige hade infunnit sig. Anordnare av mötet var Sveriges järnvägars kontorspersonalförbund, sektioner 1 B och 2 B. I Sassnitz voro ett antal tyska kolleger inbjudna att deltaga i de gemensamma fästligheterna, vilka hos samtliga närvarande kvarlämnade de ängånämaste minnen.

Efter fotografi.

SVENSKT JÄRNVÄGS-TJÄNSTEMANNAMÖTE I SASSNITZ DEN 23 MAJ.

Kliche: Bengt Silfversparre.

1. DELTAGARE OCH VÄRDAR VID UTFÄRD TILL BRÄNDÖ. Vi namnteckna 1. A. Brems, 2. Hansen, 3. fru D. Schelderup, 4. Julius Ruthström, 5. Magnusson, 6. Halvorsen, 7. Carl Nielsen, 8. Victor Bendix, 9. Fru Zelmica Asplund, 10 & 11. Fru och herr Schnedler-Petersen, 12. fru Steffensen, 13. Peder Gram.

2. ÖVERSTE STENIUS HÄLSAR GÄSTERNA. Vid hans sida festens intendent, ryttmästare Karsten.

3. KOMPOSITÖREN E. MELARTIN (1), SÅNGERSKAN HANNA GRANFELT (2), SAMT HERR EDV. FAZER (3) vilkens konsertbyrå omhänderhaft arrangementen vid musikfesten.

4. TENORSÅNGAREN VÄINÖ-SOLA (1), H. GRANFELT (2), MUSIKPEDAGOGEN ALEXANDRA AHNGER.

5. FRÅN EN AV MUSIKFESTENS KONserter.

Text å sid. 574.

DE TYSKA "KRIGSFÖRBRYTARNE" INFÖR RIKSRÄTTEN.

Ententens fordran på de tyska "krigsförbrytarnes" dragande inför Riksrätten i Leipzig har nu gått i verkställighet i och med undersökning av ett antal bevisade fall, med början den 23 maj, då våra fotografier togos.

1. DE ENGESKA REPRESENTANTERNA, fr. v. sir Ernest Pollock, justitiekanslär, Ellis Hume Williams och kommandör Chillott, parlamentsmedlemmar, ankomma till Riksrättsbyggnaden. — 2. D:R EBERMAYER, tyske åklagaren och ledaren av processen — 3. KARL HEYNEN, den först anklagade och dömd, vid hans sida försvarsadvokaten d. r. Dittenberg. — 4. DE ENGELSKA VITTNENA under ledning av chefen för New Scotland Yard i London, mr Collins (1) och en tjänsteman vid tyska säkerhetspolisens (2). — 5. DET FÖRSTA MÅLET INFÖR RIKSRÄTTEN MOT KARL HEYNEN. Vid den anklagades sida två advokater, framför presidenten synes ett engelskt vittne.

Efter fotografier.

Kliche: Gots Ribgrä & Klicheanstalt, Gbg

De av hela världen med spänning motsedda processerna mot krigsanklagade inför riksrätten i Leipzig inleddes den 23 maj. Den förste anklagade, f. sergeant Karl Heynen, stod beskydd för att under sin tjänsteöring ha gjort sig skyldig till 46 fall av misshandel mot de engelska fångarna i fång lägret i Westfalen. Vid rättegången närvaro den engelska delegationen med justitiekanslern Pollock i teten. Som vittnen hade inkallats 16 tyskar och 16 engelsmän. Det erbjöd ett egendomligt skådespel att se de f. d. fångarna anklaga sin f. d. bödel. Vad som främst fångslade vid denna rättegång, som ju är avsedd att statuera rätt enastående exempel i historien, var den lidelsefria saklighet varmed rikspresidenten

Forts. å sid. 570.

Fotos J. Hansen. Gbg.

Kliche: Bengt Silfverstern.

ETT MÄRKLIGT SPRÄNGNINGSARBETE Å JÄRNVÄGSBANKEN VID JONSERED, företaget för att utröna bankens bärlighet. Toå bildar från platsen där sprängningen med 240 kg. dynamit ägde rum; å den översta synes ett av dubbelspärrens räls hängande i luften; den nedersta visar den rasade banvallen.

Forts. fr. sid. 559.

dr. Schmidt ledde förhöret för att klargöra om skuld häftade vid den anklagade eller icke.

Efter ett långvarigt och med en del spännande moment hållet förhör dömdes Heynen av riksätten till 10 månaders fängelse. Den milda domen över "krigsförbrytaren", har i England framkallat den största förbittring.

Den andra anklagade är en tysk kapten vid namn Müller, i det civila livet advokat. Vittnesmål om M:s övergrepp förelägga i sådan mängd att han tvevelsutan blir dömd.

*

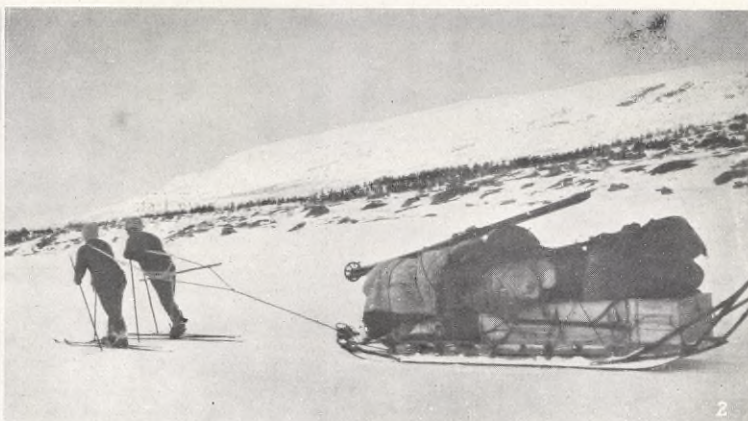
Till bild å sid. 565.

Hovrätten över Skåne och Blekinge högtidlighöll den 24 maj sin 100-åriga tillvaro med en anslående högtidlighet i hovrättsbyggnaden i Malmö. Högtidstalet över hovrättens öden under de gångna åren hölls av presidenten B. Hasselrot. Från konungen, kronprinsen, regeringen och övriga hovrätter ingingo telegram.

*

Ett enastående sprängningsarbete har i dagarna företagits vid Jungfrubacken, strax öster om Jonsereds järnvägsstation. Som en förklaring till detsamma torde man minnas den aktalitet järnvägsområdet kring Jonsered ständigt ägt. Man erinre endast det fruktansvärda järnvägsraset i juni 1913, det mest förödande som förekommit i vårt land, då en jordsträcka av 150 meters längd och 100 meters bredd med byggnader, åkrar, järnvägsvall m. m. störtade ut i djupet just i samma ögonblick som det med passagerare fullsatta Nässjötåget väntades komma framrusande över den till en avgrund förvandlade olycksplatsen. Att den oöverskådliga olyckan i detta fall avvärjdes berodde uteslutande på tågets tillfälliga försening av cirka 4 å 5 minuter. Efter denna katastrof som några månader senare eller i november 1913 följdes av ett mindre ras har Jonsereds järnvägsområde återjutit en viss historisk ryktbarhet. Det nu företagna sprängningsarbetet, verkställt i akt och mening att förebygga möjligheten för inträffande av flera olyckor, kommer att följas av en serie liknande undersökningsprängningar.

DEN MÄRKLIGA BESTIGNINGEN AV AKKAS STORTOPP.

Fotos. Borg Mesch, Kiruna,

1. DE TVÅ FJÄLLFORSKARNE CIVILINGENIÖR ROBERT BJUKE, PORJUS (t. v.) O. FOTOGRAF BORG MESCH, KIRUNA.
 2. BAGAGEKÄLKEN av Nansentyp. 3. LÄGERPLATS å högffjällsområdet, på 850 m. höjd. 4. TÅLTINTERIÖR, visande en sov-
 säck av renskinn, i vilken man är fullt skyddad mot kyla även vid 40 köldgrader och mer. 5. UTRUSTNINGEN under själva
 fjällbestigningen. 6. DETALJPARTI AV STORTOPPSMASSIVET. 7. UTSIKT ÖVER AKKAS SYDTOPPAR från fjällväggen strax
 under stortoppens krön. I fonden döljes landskapet av ett molntäcke å 1700 m. höjd. 8. STORTOPPEN. Text å sid. 575.

Kliché: Göts Bildbyrå & Klichéanstalt, Gbg.

Foto. Ealem, Sthlm. — Kliché: Bengt Silfverparre.
BARON GUYULA DE BORNEMISZA DE
KASZON. Ungerska republikens nye
minister vid Svenska Hovet.

Efter fotograf. — Kliché: Bengt Silfverparre.
ÖVERSTE GEORGE T. HARVEY.
Förenta Staternas nya sändebud i
Storbritannien. — Foton. tagen vid
avresan till England. Text å sid. 576.

NOBELPRISTAGARINNAN M:ME CURIE,
PARIS, har på inbjudan ankommit till New-
york, där hon rönt ett entusiastiskt mot-
tagande. — Efter fotograf. — Kliché: Bengt Silfverparre.

Det restituerade *Ungern* har nu fått definitiv representation i Sverige genom sin i dagarna nyutnämnde minister, baron *Guyula de Bornemisza de Kaszon*, som med baronessa inträffat i Stockholm.

Beträffande det svårt hemsökta Ungerns läge synes detta nu väsentligen förbättrat. Den politiska konsolideringen pågår som bäst och valutan befinner sig i stadigt stigande sedan landet fått sin egen statsbank i stället för den gamla österrikisk-ungerska. I övrigt har *Ungern* efter kriget blivit ändå mera utpräglat jordbruksland än förut, och låt en ny lycklig jordreform.

Baron Bornemisza, som skall representera sitt land även i Norge, Danmark och Finland, är en 47 års man och började sin diplomatiska bana 1899 som attaché vid generalkonsulatet i Skutari, blev efterhand konsul i Sofia och i Pittsburg samt chef för österrikisk-ungerska generalkonsulatet i Bukarest, vilken sist-

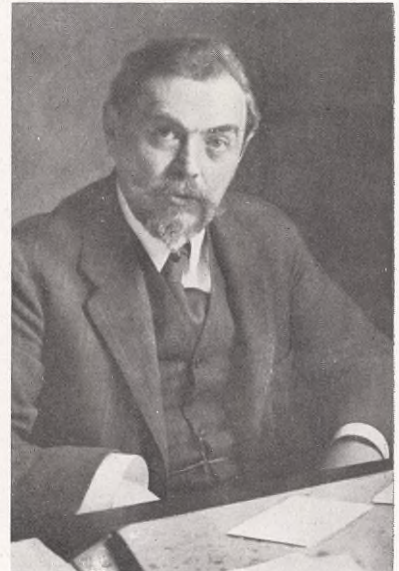

Efter porträtt. — Kliché: Bengt Silfverparre.
M. A. GHAFFAR KHAN.

Persiens nye minister vid Svenska Hovet.

Persiens nye minister i Stockholm *M. A. Ghaffar Khan*, har i dagarna högtidligen installerats. Minister Ghaffar representerar sitt land i samtliga Nordens fyra riket med residens i Stockholm.

Den nya ministerns närmaste uppgift torde bli att söka åstadkomma ett samförstånd beträffande Persiens begäran till Sveriges regering att ånyo medgiva ett antal svenska officerare inträde i persiska gendarmeriets tjänst. Vidare har ministern efter hitkomsten uttalat en förhoppning att ett livligt handelsutbyte skall komma till stånd.

Efter fotograf. — Kliché: Bengt Silfverparre.
NOBELFREDSPRISTAGAREN A. H. FRIED
har avlidit i Wien.
Text å sid. 576.

nämnda viktiga post han beklädde ända till krigsutbrottet med Rumänien år 1916. Nu senast under två år har han representerat det nya Ungern hos schweiziska förbundsrådet i Bern.

Madame Curie, Frankrikes berömdaste kvinna, har nyligen blivit föremål för en utomordentlig hedersbevisning i Amerika i det hon tilldelats Amerikanska Vetenskapsinstitutets i Newyork stora guldmedalj. Det högtidliga överlämnandet åtföljdes av ett entusiastiskt tal av Förenta Staternas v. president Calvin Coolidge, vilket slutade med att framhäva m:me Curies betydelse för fransk vetenskap.

I samband med m:me Curies uppehåll i Amerika har även uppgivits att hon där som gåva skulle få motaga 1 gram radium, vartill medel skänkts genom subskription bland amerikanska kvinnor. Den unika milliongåvan skulle av president Harding överlämnas åt den fräjdade radium-upptäckarinnan.

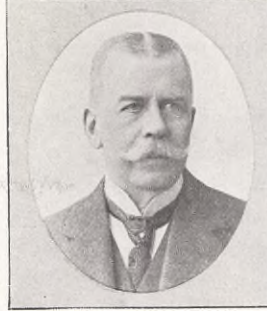
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

W.E. VON KRUSENSTJERNA.
F. d. Överste. — Stockholm.
75 år 4 juni.*

C. HYLTÉN-CAVALLIUS.
Överste. — Stockholm.
70 år 3 juni.*

L. G. J. AF UGGLAS.
Friherre. Överste Kamr. junk.
Forsmark. — 65 år 5 juni.*

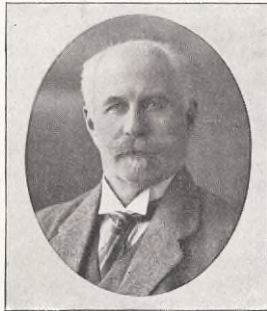
G. F. VON ESSEN.
Friherre. Kammarherre. —
Salsta. — 50 år 6 juni.*

F. O. K. LINDH.
F. d. Postmästare. — Örebro.
75 år 4 juni.

T. R. F. MALMGREN.
F. d. Redaktör. — Uddeva la.
70 år 7 juni.*

R. YOUNG.
Kassör. — Göteborg.
70 år 26 maj.*

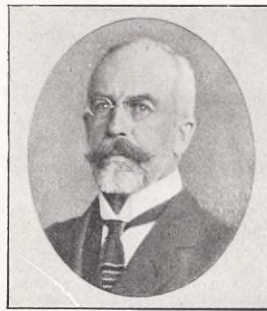
E. JUHLIN.
Kassör v. A. I. K. o. Stockh.
idr.-förb. — Stockholm.
50 år 22 maj.

E. S. PERMAN.
F. d. Överläkare. — Sthlm.
65 år 6 juni.*

J. A. SJÖSTRÖM.
Professor. Rektor. — Ultuna.
60 år 3 juni.*

C. SVEDELIUS.
Rektor. — Stockholm.
60 år 9 juni.*

S. G. BOLINDER.
Prakt. läkare. — Stockholm.
55 år 4 juni.*

E. G. HEDIN.
F. d. Generalkonsul. — Sthlm.
60 år 6 juni.

N. NILSSON.
Grosshandlande. — Selsjön.
60 år 2 juni.*

ERNST VON KRUSENSTJERNA. Ulltn. v. Kalm. reg. 66, maj. 96, övjltn. v. Gottl. inf.-reg. 98, överste o. chef f. Håls. reg. 02 01. Kompanichef o. lär v. Krigsskolan 86-92, adj. h. Konungen 95, överadj 02. Stadsfullm i Gävle 04-09. led. av kyrkoråd; god man f. tillsyn av frålse omynd. i Stockh. sdn 10.

CARL HYL TÉN-CAVALLIUS. Ulltn. v. Kronob. reg. 71, transp. t. Vend. art. reg. 72, maj i an 96, i reg. 97, v. reg. 01, övjltn. i an 03, överst. i 1 Arméfördeln. res. sdn 09. Genomg. krigshögsk. å Marieberg 72-75, art. stabsoff. 82-90, styresman f. Carl Gust. stads gevärsk. 90-11. Led av Krigsvet.-akad. På sin tid stadsfullm. i Eskilst. o. dess ordf., landstingsman m. fl allm. för roendeuppdrag där. V. ordf. i styr. f. Eskilstuna järnmanufaktur-a.-b. sdn 05, ordf. i styr. f. a.-b. Sv. pressgjuteriet sdn 19.

LUDVIG AV UGGLAS. Ulltn. v. Livreg. drag.-kår 76, ljttn i res. 84-87; disponent v. Forsmarks bruks a.-b. sedan 85, äger o. bebör Forsmarks bruk. Kabinettskammarherre 93, överstekammajunk. 12. V. ordf. i styr. f. Målarprov hyp.-för n. 09, ordf. sdn 16. Ordf. i komm.-st. sdn 86.

FREDRIK VON ESSEN. Utg fr. Ultuna lantbr.-inst 95, förvalt. v. Vatt-holm s. å. numera disp. f. Salsta o. Vattholma, tillh. fadern, exc. F. von Essen. Kammarherre 12. Led. av Upps. l. skogsv.-styr. sdn 17. Led. av 4. dist. häsprem.-nmd.

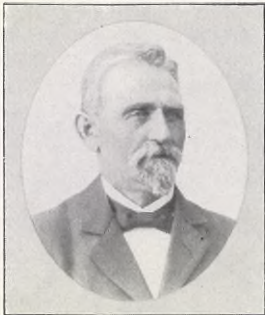
TURE MALMGREN. Red. o. utg. av Bohuslänningen 78-19; skriftställare.

ROBERT YOUNG. Sedan mer än 30 år anst. h. firman Strömman & Larsson i Göteborg, senare år som förste kassör. Bekant intresserad amatörmeteorolog, under 20 år förestånd. f. Meteorolog. stationen i Partille; framstående fågelkännare; led. av Biolog. fören., under många år sekr. h. Hortikulturens vänner, vilken 19 kallade honom t. hedersled.

Klith: Kem. A.-B. Benzt Silfverparre, Sthlm—Gbg.

• Data å nästa sida.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

S. P. PETERSON †.
Byggmästare. — Oskarhamn.
F. 1841. † 11 maj.

K. H. HACKZELL †.
Stadsläkare. — Luleå.
F. 1856. † 17 maj.*

T. H. CEDERIN †.
Direktör. — Stockholm.
F. 1858. † 25 maj.*

J. B. UNGER †.
Disponent. — Djursholm.
F. 1869. † 15 maj.*

B. O. BÖRJESSON †.
Skepsredare. — Helsingborg.
F. 1843. — † 17 maj.*

L. O. T. BERGGREN †.
F. d. Major. — Göteborg.
F. 1843. † 20 maj.*

E. H. BERGMAN †.
F. d. Major. — Uppsala.
F. 1851. † 12 maj.*

A. O. HULTMAN †.
Direktör. — Stockholm.
F. 1872. † 21 maj.

Klubbens Kom. A.-H. Bengt Nilfversparre, Skålm—Gbg.

EMIL PERMAN. Stud. 76, med. lic. 87, med. dr. 89, doc. i Kir. v. Karol. inst. 91—96, överläk. v. Kronpr. Lovisas vårdanst. 92—99, ff. e. o. prof. i kir. v. Karol. inst. 93—95, överläk. v. Sabbatsbergs sjukh. kir. avd. 99—19. Med fört.

ABRAHAM SJÖSTRÖM. Stud. 79, fil. kand. 81, assist. v. Kem. stat. i Västerås 83, lär. v. Alnarps lantbr.-inst. 84, rektor o. lektor v. Ulluna lantbr.-inst. 02, professor där 17. Led av länets hushålln.-sällsk. förvalt. utsk. sdn 11, ordf. i flera av dess nämnder. Grupporfd. v. Alim. sv. lantbr.-möti. i Norrköp. 06, Örebro 11, Göteborg 23. Led. av Lantbr.-akad. Biografi o. helsid.-portr. årg. XXI: 40.

CARL SVEDELIUS. Stud. 80, fil. dr. 98, lektor i eng. o. franska v. H. allm. lärov. i Luleå 99—06, i tyska o. franska v. H. reallärov. på Norrm. i Stockh. sdn 11, rektor där sdn 06. Lärare f. härtigarne av Skåne o. Sö. dermanl. 90—96. Stadsfullm.-ordf. i Luleå 05—06; upprätt. Norrb. l. arbetsstugor 03, sdn dess led. av dess centralstyr. V. ordf. i dir. f. Sannerdahlis nemskolor på landet 09, ordf. 12; led. av dir. f. Gymn. centralinst. 21. Deltog i stift. av Nyfilolog. sällsk. i Stockh. 96, dess ordf. sdn 15; ordf. i styr. f. fören. Söderhem. i Stockh. sdn 14, ordf. i styr. f. Jordbrukarungdomens förb. sdn 18, ordf. i Skolungdom. skyttefören. i Stockh. sdn 07, ordf. i styr. f. Stockh. landstormsförb. ungd.-avd. sdn 16; Led. av styrna f. Fören. f. vapenövn. främjande i Stockh. o. f. Stockh. Skytteförb. Led. av Sv. gymn.-o. idrottsfören. riksförb. överstyr. o. förvalt.-utsk. V. ord. i styrna f. Fören. f. Skidlöpn. främj. sdn 14 o. Sv. sim- o. livr.-sällsk. sdn 17, ordf. i styr. f. Sv. skulungd. gymn.- o. idrottsförb. sdn 16, i Komm. f. den sv. skulungd. vinteridrottsäv. sdn 09. Led. av kyrkorådet i Johannes förs., led. av styr. f. Pedagog. sällsk. i Stockh.

SVEN BOLINDER. Stud. 85, med. lic. 98, aman. v. Allm. barnbördsh. i Stockh. 1900—01, v. Karol. inst. 01—02; bitr. läk. v. barnbördsh. Pro. Patria 02; prakt. läk. i Stockh. sdn 04. Deleg. i J. & C. G. Bolinders Mek. V.-a.-b. samt sdn 99 led. av dess styr.

NICOLAUS NILSSON. Inneh. av Irman i eget namn. Ordf. i pens.-livsmedels-, val- m. H. nämnder. Styr.-led. i Sollefteå folkbank o. senare i Sundsv. e. banks avd.-styr. i vilken senare bank den förra uppgick.

HJALMAR HACKZELL †. Stud. 75, med. lic. 83, prakt. läkare där sdn 84, stadsläk. 84—05. Stadsfullm. 89—07, på sin tid ordf. i hälsov.-nmd.

HJALMAR CEDERIN †. Stud. 78, överg. efter en tids studier t. försäkringsväsendet, först som agent, senare som inspektör; sedan 1900 anst. h. Livförsäkr.-a.-b. Thule, och var fr. 01 bolagets anskaffningschef, 13 biträdande direktör. V. avskedat tilldelad bolagets guldmedalj.

BERNT UNGER †. Stud. 88, stud. v. Polytechn. i Zürich 92—93, anst. å Fand.-kontor i utl. samt senare v. trämassfabr.; ing. o. förvalt. v. Lottefors-sågv.- o. träslip. 93—99, tillika disp. v. Arbrå mek. verkst. a.-b. 96—99; disp. o. verkst.-dir. f. Adolf Ungers industri a.-b., Arbrå 99—13.

OSCAR BÖRJESSON †. Blev efter avl. ex. befähh. å segelfart. o. senare å Ångare. Flytt. 80 t. Helsingborg o. började 04 ägna sig åt rederiför. bild. 05 red. a.-b. Urania o. var dess chef t. 16; ägnade sedan stort intresse åt en del andra rederiföretag i Helsingborg.

OSCAR BERGGREN †. Uijt. v. Göta art.-reg. 65, transp. t. Vendes art.-reg. kapten där 74, avsk. o. major i an 93. Sedan dess bosatt i sin egend. B65 i Örgryte v. Göteborg. Grundt B65 villasamhälle o. var drivande kraften v. tillkomsten av Lundens municipalsamh. En i det tysta synnerligen välgörande person, intresserade han sig särskilt f. den arbetande klassen.

HJALMAR BERGMAN †. Uijt. v. Uppl. inf.-reg. 74, kapt. 90, avsk. o. major i an 04. Gymn.-dir. o. under många år gymn.-lär. v. Upps. h. allm. lärov. Elem.-lärov. f. 11, Fjellstedtska skolan o. Universitetet.

AXEL HULTMAN †. Utex. fr. Tekn. högsk. M. 93, anst. v. A. S. E. A. i Västerås 93, ing. v. Luth & Roséns elektr. a.-b. i Stockh. 94, förestånd. f.

dess filial i Gävle 96, f. filial i Stockh. 98—05, förestånd. f. A. S. E. As filial i Stockh. 05—12, verkst. dir. f. Luth & Roséns elektr. a.-b. 12—20. V. ordf. i Verkstadsfören. överstyr. o. ordf. i Stockh.-kretsen; sedan fören. inträtt i Sv. arbetsgiv.-fören. led. av densas styr. Led. av Industrikomm. i samband m. Dansk arbetsgiv.-fören. 25-årsjub. i Köpenhamn utsedd t. Internat. arbetsgiv.-fören. ombud i Bruxelles för de fyra nordiska länderna, ett hedrande uppdrag som, samtidigt det telegrafiskt skulle delgivas honom, möttes av telegrammet till Köpenhamn med meddelande om hans just timade fränfäll. Innh. Gustaf V:s Olymp.-medalj samt Röda Korsets förtjästmedalj.

Till bilder å sid. 568.

Den nordiska musikfesten i Helsingfors den 20—28 maj blev för de samtliga deltagande länderna en lysande framgång, som gjorde all heder åt den lyckosymbol, i vars tecken densamma förulupit: fyrväpplingen. Såväl de fyra stora orkesterkonserterna, som ordnats efter land som de tre interskandinaviska kammarmusikfesterna ha hälsats med stormande publikovationer och entusiastisk publik.

Första orkesterkonserterna efter finländskt program gick av stapeln den 20 maj inför en verklig elitpublik, som med entusiastiskt bifall hyllade de därvid företrädde kompositörerna. Bland dessa märktes förutom Fnländs största namn *Sibelius*, en unga under de rödas uppror omkomne kompositören *Toivo Kuula*, *Leevi Madetoja*, *Selma Palmgren*, *Erkki Melartin*, *Robert Kajanus* och *Axel von Kothen*. Dirigenter voro *Sibelius*, *Kajanus* och *Melartin*, solist *Semari Hannekinen*. Vid den samma dag givna första kammarmusikfesten erhöil särskilt svensken *Richard Ohlssons* kvartett det högsta erkännande av kritiken.

Danmarks stora symfonikonsert, som ägde rum den 23 maj blev en av musikfestens glanspunkter. Såväl beträffande kompositioner som utförande framhölls som ett gemensamt drag den aristokratiska prägen av gammal dansk kultur. Konserten upp tog *Louis Glass*'s Svatikasymfoni, *Carl Nielsens* Hymnus amoris och *Peder Grams* Avalon.

Samma varma hyllning som kommit finnarne och danskarna till del ägnades även norrmanen vid deras stora orkesterkonsert den 25 maj, upptagande kompositioner av *Johan Svendsen*, *Sverre Jordan*, *Hurum*, *Haakon* och en klangfull och glänsande *Halvorsen*-rapsodi.

Musikfäsens sista orkesterkonsert, den svenska, blev en lysande triumf och betecknades allmänt som den intressantaste och minnesrikaste. Synnerligen entusiastiskt mottogs *Hugo Alfvéns* symfoni Från havsbandet, vilken av kritiken lovordades som en av nutidens märkbaste symfoniska verk. Starkt bifall hälsade även dr *W. Stenhammars* pianokonsert i d-moll utförd av fru *Zelmica Asplund* samt *Adolf Wiklund*s tondiakt *Sommar* och *Nataael Bergs* Pezzo sinfonico, de senare dirigerade av komponisterna själva. Sverige fick alltså glädjen att från denna alltingenom glänsande musikfest hemföra en av dess vackraste lagrar.

DET SENASTE SINN-FEINDÅDET I DUBLIN. Det tillfölte mordbrand helt ödelagda stora tullhuset i Dublin vid eldens utbrott, då allvarlig strid pågick mellan våldsmännen och hjälptrupperna. Foton togs under eldgiivningen och man ser skjutna liggja på gatan. — Efter fotografi. — Kliché: Göta Bildbyrå & Klichéanstalt, Gt.

Ett nytt upprörande sinn-fein-ådd förövades den 26 maj i Dublin i det att en stor avdelning av de upproriske stucko Dublins praktfulla tullbyggnad i brand. Under den följande kampen dö-

dade bevakningstrupperna 4 våldsmän, sårade 14 och tillfångatogs 111 st. Den antända byggnaden ramponerades till grunden. Mordbrandsanläggningarna fortfara hejdlöst.

Till bild å sid. 571.

En djärv och uppmärksam fjällbestigning har nyligen företagits av de två kända alpinisterna civilingenjör Robert Bjuke från Porjus samt fotografen Borg-Mesch från Kiruna å ett av Lapplands skönaste, men även otillgängligaste fjäll, det härliga Akkamassivet, beläget i det nordligaste Lapplands gränstrakter mot Norge. Målet för de båda fjällvandrarernas utomordentligt oförvagna och svåra vinterexpedition utgjorde ingenting mindre än massivets högsta fjäll, den mäktiga Stortoppen.

Massivet äger 14 olika toppar, varav den högsta, Stortoppen reser sin glaciärkrönta hjässa 2013 meter över havet. Det näst högsta fjället Borgtoppen, mätande en höjd av 1906 meter över havet bestogs och rösdades första gången i september år 1918 av kapten N. Pallin och fotografen Borg-Mesch, efter vilken se näre toppen fått sitt namn. Rörande denna intressanta bestigning av det då ännu jämförelsevis okända Akkamassivet hänvisa vi till en rikhaltigt illustr. skildring i årg. 20 n:r 2 och 3. Otivelaktigt har nämnda färd i väsentlig grad bidragit till det stora intresse, som sedermera vaknat till liv för Akkavares troska och utforskade fjällvärld.

Första vinterbestigningen av Akkamassivet utfördes år 1920 av ingenjör Bjuke och kapten H. von Ruckteschell, vilka då nådde Borgtoppen. Stortoppen har däremot bestigits endast en gång förut och detta så tidigt som sommaren 1900 av doktor N. Flygare. Vintertid har det vilda och oländiga högfjället fått ligga i fred. Vid den i år företagna expeditionen lyckades det likväl de båda alpvandrararna att efter en bestigning av Borgtoppen även genomföra den i högsta grad krävande och flera gånger med den största livsfara förenade vinterbestigningen av Stortoppen. Vilken sållsam utsikt vandrarerna hade däruppe, med

de högsta fjälltopparna flytande som öar i molnmassorna under sig, och vilka nya överraskningar denna undangömda och orörda skönhetsvärld blottade, där-om giva en del från vandringen tagna och härmed i H. 8 D. återgivna bilder en god om också ej verkligheten fullt motsvarande föreställning.

RABINDRANATH TAGORE. Forts. fr. sid. 564.

läggare helt oförberett underrättade honom om att han fått Nobelpriset. Han kunde icke tro sina ögon. Han, österlänningen, som i den djupaste avskildhet drömt och diktat vid Ganges' stränder, godtagen, uppskattad, ja, hedrad i Västerlandet! Det var ett mirakel, men ett mirakel som fyllde honom med den utsägligaste glädje, då han slutligen blev övertygad om dess sanning.

Sitt Nobelpris hade han ej ödat bort på sin egen person utan anslagit det till barn och studerande i Österlandet. Hans vandring till Västerlandet hade för honom inneburet ett tvång att bryta sig ur den avskildhet, vari han levat, och ställa sig inför en offentlighet varvid han ej var van. Men nu när han nått detta ögonblick kände han tacksamhet mot Gud att han funnit dessa tillfällen att bringa samman och förena österns och västerns hjärtan — denna mission som blivit hans livs käraste och högsta. I tider av politisk oro är Indien det land som skall förena människoraserna.

Ungefär så ha i ett kort sammandrag Tagores budskap som en stilla halvförgäten musik, en främmande skön ton brusat in i dagens banala larm. Förvisso har denna ton nått lika djupt som vida.

Tagore är nu redan på hemväg till sitt fridsälla Österland genom ett sårat och slaget Europa.

Men måhända sådde hans ord just det frö, som en gång skall breda en härlig och helande krona över jorden.

INNEHÅLL: Major Ebbe Lieberath (biografi och helsidesporträtt). — Tagore i Stockholm. — Riksrätten i Leipzig. — Nordiska musikfesten i Helsingfors. — Skånska Hovrättens 100-årsjubileum. — Portr. o. bilder till dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri.

Efter fotografen.

DANSK SCOUT-PARAD FÖR HÖGSTE CHEFEN, PRINCESSAN MARGRETHE.

Kliché: Gøse, Gbg.

Den danska Scoutkårens hederschef, *prinsessan Margrethe* av Danmark hyllades nyligen under ett besök å scout-kårens läger vid Eremitagesläätten med stor parad. Samtidigt företogs en del roande uppvisningar, varjämte en praktfull bukett överräktes av "Ulveungernes" ledare till den höga gästen.

och glömskan, torde varit en bidragande orsak till att hans fysiska och andliga motståndskraft i förtid brutits.

Till bild å sid 565.

Riksföreningen för svenskhetens bevarande i utlandet hade på ett extra iärligt besökt sammanträde å Göteborgs högskola den 23 maj upptagit till behandling en för föreningens bestånd och våra u omlandssvenskar ytterligt viktig fråga, på vars avgörande föreningens vara eller icke vara för framtiden beror. Riksföreningens verksamhet torde vara envar bekant liksom även namnet på dess skapare och ledare, professor Vilhelm Lundström. För föreningens fosterländska idé, att giva de omkring 3 millioner utomlands, även i de mest avlägsna kolonier boende svenskar en möjlighet till förbindelse med sitt gamla moderland har professor Lundström nedlagt ett beundransvärt nitiskt och småningom av framgången högeligen gynnat arbete. Efter en fjortonårig verksamhet har emellertid föreningen nu funnit en tidpunkt vara inne då den måste träda fram ur sitt skydd under begäran att bli statligt erkänd för att därigenom komma i ämning med de fördelar, en sådan i viss mån officiell ställning medförde. Närmaste anledningen till denna riksföreningens framställning är postportots höjande, vilket naturligtvis blir av oerhörd betydelse för en förening vars förbindelser sträcka sig runt jorden och vars bestående till största delen ligger uti att dessa förbindelser upprätthållas. Det höjda postportot hade åsamkat föreningen en årlig ökning i portokostnaderna av 20,000 kronor eller sammanlagt 40,000 kronor, en utgift som skulle göra föreningens ställning ohållbar. Riksföreningen har därför i gått till k. m. t. med begäran om *fribrevsrätt*, dock på det villkor a t för enigen får samma ställning som Röda korset resp. Röda stjärnan. För möjliggörandet av denna framställning företogs vid sammanträdet den reformering av stadgarna som måste bli en följd av föreningens nya ställning, och varigenom det skulle tillkomma k. m. t. att utse ordförare och revisor.

Till bild å sid. 572.

Amerikas nye ambassadör i London, *överste Harvey*, vilken tillika fått sig det viktiga värvet anförtrott att representera sitt land i högsta rådets möte om Oberschlesiens spörsmål, har tilldragit sig stor uppmärksamhet genom sitt märkliga tal vid den för honom givna välkomstbanketten i London. Talet har blivit kallat "liktalet över folkens förbund". Varje illusion om Amerikas deltagande i folkförbundet har därigenom grusats. Överste Harvey förklarade att Amerika ej vill hava någon förbindelse vare sig med folkförbundet eller med någon av folkförbundet utnämnd kommission som direkt eller indirekt är ansvarig inför detsamma. Rörande Oberschlesien framhöll ambassadören såsom sin regerings uppfattning att denna fråga borde lösas praktiskt och icke genom långa akademiska diskussioner och teoretiska förslag.

Den bekante österrikiske fredsaposteln och Nobelfredspristagaren, redaktören *A. H. Fried* avled helt plötsligt den 5 maj å ett sanatorium i Wien.

A. H. Fried var född i Wien år 1864. Det Nobelska fredspriset erhöi han år 1911 efter att genom sina vida kända och respekterade fredsorgan ha fört en oförtruten kamp för humana internationella rättsprinciper. Redan i sin ungdom en av den världs-pacifistiska rörelsens främste män fortsatte han ännu in i det sista sin orädda kamp mot maktpolitiken, varhelst denna än uppträdde. De fruktansvärda förhållandena i hans materialiserade nemiand, som drivit bildningen och intelligensen till tiggargraven

Pressfotos

SVENSKA MÄSTARE I TENNIS:
Fr. v.: Fröken Lilly Strömberg i single, herrar E. Wennergren och H. Müller i dubbelspel, herr T Åkerholm i single.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Skån.-Gbg.

Eftertryck av text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angivande av källan förbjudes vid laga påföljd.

För Berättelser och Historietter gäller oivillkorligt förbud.